

बालेन्दुनिभदंष्ट्राणि भास्कराभानि वीर्यवान् ।
 स्वयम्भुवे यस्तरसा शिरांस्युपजहार ह ॥ २० ॥
 मल्लैरभिद्धतं पूर्वमधरेषु द्विजातिभिः ।
 हविर्दानेषु यः सोमं धर्षयामास नैकशः ॥ २१ ॥
 उपर्युपरि यस्यैति संगृहीतांशुरंश्रुमान् ।
 पुण्यां राज्ञसराज्ञस्य भीतभीतो दिवाकरः ॥ २२ ॥
 पुण्ययज्ञकनं क्रूरं ब्रह्मघ्नं दुष्टचारिणं ।
 कर्कशं निरनुक्रोशं प्रजानामहिते रतं ॥ २३ ॥
 देवदानवयक्षाणां पिशाचोरगरक्षसां ।
 अभयं यस्य संग्रामे मृत्युतो मानुषादृते ॥ २४ ॥
 राक्षसां सर्वलोकानां सर्वसत्त्वभयंकरं ।
 राज्ञसं भ्रातरं दृष्ट्वा क्रुद्धा समुपसृत्य च ॥ २५ ॥
 तमब्रवीद्दीप्तविशाललोचना
 विषण्णतृपा भयमोहमूर्छिता ।
 सुदारुणं वाक्यमदीनभाषिणी
 महाबलं श्रूर्यणाखा विद्वपिता ॥ २६ ॥

इत्यार्षे रामायणे आरण्यककाण्डे रावणवर्णना नाम
 षट्त्रिंशः सर्गः ॥